

underkastet omfattende Udgravningsarbejder, hvorved betydelige Partier af Ruiner ere blevne fremdragne. Murværket er imidlertid, dels ved den stærke Vegetation, dels ved Vejrligets Indflydelse i høj Grad skrøbeligt paa mange Punkter, og en gennemgaaende Restauration er paatrængende nødvendig for at redde dette historiske og saa smukt beliggende Mindesmærke for Undergang“. Om Vitskøl Klosterruin hedder det, at „her skal blot omtales, at de mægtige Murlevninger, som ere fremdragne efter Ruinens omfattende og fuldstændige Udgravning, og som ere af den allerstørste Interesse for Kendskabet til vor tidlige Middelalders Bygningshistorie, endnu henligge ganske urørte efter Udgravningen og kræve en hurtigst mulig Hjælp, for at de ofte svage Levninger ikke ganske skulde synke i Grus“. Jeg har oplæst denne Indstilling fordi der ikke i Betænkningen findes nogen særlig Motivering for disse Forslag, og en saadan bør dog foreligge for Tingets Medlemmer, inden de gaa til en Afstemning om denne betydelige Bevilling paa 18,000 Kr.

Det næste Forslag gaar ud paa at yde Missionær Løventhal en Anerkendelse for hans Virksomhed for den etnografiske Samling i Nationalmuseet. Denne Virksomhed har været meget betydelig og er meget paaskønnelsesværdig som det fremgaar af Indstillingen fra Museet. Det hedder deri, at Hr. Løventhal i en Række af Aar har samlet mange Sager og indsendt dem til Museet, i alt 768 Stkr. Det hedder endvidere i Skrivelserne: „Ved denne store Forøgelse er den indiske Afdeling bragt frem til at danne et af de bedste Partier i Museet. Baade hvad der henhører til Aandslivet og til Befolkningens daglige Leven, er blevet fyldigt repræsenteret. En Række af Skulpturer i Sten, for største Delen af høj Ælde og at henregne til den ypperste indiske Kunst, er af ganske særlig Betydning som Museumsgenstande af første Rang. Ved Tilvejebringelsen af disse Sager har Missionær Løventhal (bortset fra den første Sending i 1889) stadig erholdt sine Udgifter godtgjorte af Museet. For mange af Stykkerne har han givet Smaabeløb; Transportudgifterne ere betalte herfra; Udgifterne til Missionærens talrige Smaarejser ere blevne dækkede. Herved har dog Hr. Løventhal ikke haft den mindste pekuniære Fordel, og hvad der er blevet udbetalt, er saa ubetydeligt i Forhold til Sagernes Værdi, at disse til en vis Grad kunne betegnes som Gaver; kun Transportudgifterne have været føle-

lige. For Anvendelsen af megen Tid og meget Arbejde har Hr. Løventhal intet modtaget af Museet. Den store Kyndighed og den Indsigt, som har raadet ved Indsamlingen, er ikke blevet honoreret.“ Indsamlingen maa nu betragtes som sluttet. Museumsdirektøren siger, at „Hr. Løventhal har paa mig gjort Indtryk af at være et sjældent fortræffeligt Menneske. Hans ærlige, uegennyttige Karakter, hans store Beskedenhed ved Siden af en grundig Viden, hans varme Interesse og utrættelige Virkelyst er traadt klart frem under hans Forhold til Museet“. Det foreslaas derfor at give ham et Beløb paa 2,000 Kr. som Anerkendelse, og det tilføjes, at „dette Beløb er ganske ubetydeligt i Sammenligning med den materielle Værdi af de Samlinger, som han efterhaanden har tilsendt Nationalmuseet“.

Det sidste Forslag angaar 800 Kr. til Udgivelse af 5te Bind af Baggensens poetiske Skrifter. Der er endnu 3 Bind tilbage, og det er derfor rimeligt, at der til næste Aar og ad Aare vil komme Forslag til Støtte for dem. Foreløbig er der kun Forslag om det 5te Bind, og det har Udvalget fundet det rigtigt at tiltræde.

Hermed har jeg omtalt de Forslag, der ere stillede uden særlig Motivering i Betænkningen, og jeg skal nu gaa over til at omtale de kirkelige Spørgsmaal. Jeg forbigaar Forslaget om Biskoppernes Lønning, som er særlig motiveret, og skal straks gaa over til at omtale de Bevillinger til Kirker, hvorom der ikke har været Enighed i Udvalget. De angaa Kirker i Købstæderne, medens der om Kirkerne paa Landet har været Enighed. Der er foreslaaet Tilskud til en Kirke i Randers, til Driftsfond for en ny Kirke i Kjøbenhavn, til en ny Kirke i Odense og en i Aarhus. Til Kirken i Randers blev der i Fjor bevilget 15,000 Kr. som første Halvdel. Det er altsaa ved Lov slaaet fast, at den skal have 30,000 Kr. af Staten, og hvis Folketinget virkelig skulde ville nægte den anden Halvdel i Aar, vilde det være at bryde et Løfte, som den samlede Lovgivningsmagt har givet i Fjor. Det vilde være noget hidtil uhørt og ganske urigtigt. Til en ny Kirke paa Nørrebro, Brorsons Kirken, foreslaas det at give et Tilskud af 25,000 Kr. til en Vedligeholdelsesfond. Denne Kirke ligger i et Distrikt, hvor der mest bor Smaafolk, og der er ikke Tale om, at de selv kunne skaffe en saadan Fond tilveje. Kirken er bygget alene for frivillige Gaver. Det foreslaaede Bidrag falder i Traad med, hvad der er givet til Christkirken i Fjor og ti